

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2013. év április 03. napján** tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A jelentős mennyiségre kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette és más bűncselekmény miatt **I. r. vádlott és társa** ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2012. június 26. napján kelt 18.B.79/2011/27.számú ítéletét **I. r. vádlottal** szemben megváltoztatja.

A pénzbüntetés napi tételeinek számát 300 (Háromszáz) napi tételre, a végösszeget a napi tétel összegének érintetlenül hagyása mellett 3.000.000,- (Hárommillió) Ft-ra enyhíti.

E vádlottal szemben 141.500,- (Egyszáz-negyvenegyezer-öttszáz) Ft vagyonekobzást rendel el.

A pártfogó felügyelet mellett előírt külön magatartási szabály megállapítását mellőzi. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **I. r. vádlottal** szemben helybenhagyja.

II. r. vádlottal szemben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy vele szemben 1.365.000,- (Egymillió-háromszázhatvanötezer) Ft vagyonekobzást rendel el.

A másodfokú eljárásban felmerült 6.880,- (Hatezer-nyolcszáznyolcvan) Ft bűnügyi költséget **II. r. vádlott** köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

Az elsőfokú bíróság ítéletében

I. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette [Btk. 282/A. § (1) és (3) bekezdés] és kábítószerrel visszaélés vétsége [Btk. 282. § (1) és (5) bekezdés a.) pont] miatt halmazati büntetésül 2 év börtönbüntetésre és 500 napi tétel, 10.000.- forint napi összegű, összesen 5.000.000.- forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 5 évi próbaidőre felfüggesztette és elrendelte pártfogó felügyeletét. Külön magatartási szabályként előírta, hogy a vádlott nem látogathatja Budapest és Pest Megye szórakozóhelyeit, valamint hogy vegye fel a

kapcsolatot a K. Bt.-vel és előadások tartásával vagy más módon kapcsolódjon be a drogprevenciós programba.

II. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés bűntette [Btk. 282/A. § (1) és (3) bekezdés] 2 év börtönbüntetésre ítélte, a szabadságvesztés végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette.

Az ítélet ellen az ügyész mindkét vádlott terhére, végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabása és vagyonelkobzás elrendelése érdekében jelentett be fellebbezést.

A **Pest Megyei Főügyészség Nf.1968/2011/15. számon** benyújtott fellebbezés indokolásában kifejtette, hogy a vádlottakkal szemben kiszabott büntetés enyhe, aminek - a büntetés céljaival ellentétben - semmilyen visszatartó ereje nincs. A törvényszék helytelenül értékelte a büntetéskiszabási körülményeket, ugyanis egyik vádlott sem tett teljes feltáró, beismerő vallomást, mivel mindketten tagadták a kábítószer kereskedésben való részvételüket. Megbánásuk a nyomozás során egyáltalán nem mutatkozott meg, tárgyalási szakban is inkább felelősségelhárító magatartást tanúsítottak.

Az enyhítő körülményeket nagyszámú súlyosító körülmény ellensúlyozza, ezek a halmazat, a társtettesi és hosszú időn át való elkövetés, valamint az ilyen jellegű cselekmények elszaporodottsága. II. r. vádlott esetében nem értékelte az elsőfokú bíróság, hogy a vele közös háztartásban élő két kiskorú hozzátartozója közvetlen környezetében végezte a tevékenységet, egyikük - 6. sz. tanú - erről tudomást is szerzett és a tanú ezáltal került kapcsolatba a kábítószerrel.

A kábítószer fajtái között a magyar jogalkotó nem tett különbséget, tudományos körökben már elavult az a nézet, hogy a marihuána veszélytelenebb, mint az egyéb fajtájú kábítószer.

Az ügyész vitatta I. r. vádlott esetében a pártfogó felügyelet alá helyezését. A vádlott a munkahelyén, kollégái körében értékesítette a kábítószer, így a budapesti és pest megyei szórakozóhelyekről öt évig való kitiltása nem kapcsolódik a cselekményhez, annak ellenőrzése is kivitelezhetetlen, tehát semmilyen hátránnyal nem jár a vádlottra nézve, és így visszatartó ereje sincs. Feleslegesnek ítélte a drogprevenciós programba való bekapcsolódását is, mivel nem szakember vagy híres személyiség, aki követendő példa lehetne a fiatalok számára.

A kedvező anyagi helyzetben lévő I. r. vádlottal szemben kiszabott 5 millió forint összegű pénzbüntetés sem szolgálja a visszatartó erőt, főként nem általános szinten, a társadalom védelmében.

Indokoltnak tartotta a vádlottakkal szemben vagyonelkobzás alkalmazását, mivel a törvényszék a kábítószerrel kereskedés alkalmainak számát, a mennyiséget és árat megállapította a történeti tényállásban, illetve kimondta, hogy a II. r. vádlott a bérleti díjból rendszeres bevételre tett szert és mindkét vádlott esetében fennállt az anyagi haszonszerzés és gazdagodás.

A **Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség Bf.799/2012/1.** számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával járt el, ennek során az ügy elbírálásához szükséges bizonyítékokat beszerezte, a tárgyalás anyagává tette és iratszerűen rögzítette is. A tényállás megállapításakor megfelelő indokát adta, hogy a vádlotti nyilatkozatokkal szemben mely bizonyítékot és miért fogadott el, a bíróság értékelő, mérlegelő tevékenységét egyébként nem érte támadás.

A megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, a cselekmények minősítése is törvényes.

A büntetés nemének és mértékének meghatározásakor azonban a törvényszék nem volt figyelemmel a vádlottak által elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyára, a bűnösség fokára és a bűnösségi körülményekre. Az elsőfokú ügyészi fellebbezésben részletezett indokokat fenntartva az ítélet megváltoztatását, lényegesen hosszabb tartamú főbüntetés és ehhez igazodó közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását és vagyonek kobzás alkalmazását indítványozta.

A **II. r. vádlott védője** írásbeli beadványában II.r. vádlottat terhelő bűnügyi költség összegének mérséklését, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

Álláspontja szerint a kiszabott büntetés mértéke és a végrehajtás felfüggesztése is megalapozottnak tekinthető, ugyanis az eljárás során megállapítást nyert, hogy II.r. vádlott a bankhitele miatt várható árverezés elkerülése érdekében egyezett bele az ingatlan üres helyiségének bérbeadásába. A kapott bérleti díjból a bankhitelét törlesztette, megmentve családját a kiköltöztetéstől.

A vagyonek kobzás alkalmazása tekintetében előadta, hogy nem nyert bizonyítást, hogy védence az értékesítésben részt vett, ezért a vagyonek kobzás vele szemben nem rendelhető el.

Jelenlegi nehéz anyagi körülményeire tekintettel indítványozta a bűnügyi költség ráeső részének mérséklését, illetve részletfizetés engedélyezését.

A nyilvános ülésen az ügyész az átiratában, a **II. r. vádlott védője** pedig az írásbeli észrevételében foglaltakkal egyező indítványt tett.

Az **I. r. vádlott védője** az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A határozat 16-20. oldalán részletesen kifejtett indokolásban foglaltakkal egyetértett, további enyhítő körülményként kérte értékelni, hogy I.r. vádlott az elsőfokú ítélet meghozatalát követően önként bekapcsolódott a drogprevenciós programba, valamint a vádlott büntetlen előéletét, feltáró jellegű beismerő vallomását, őszinte, megbánó magatartását.

I. r. vádlott felszólalásában megváltozott személyi körülményeire nyilatkozott, illetve előadta, hogy időközben felvette a kapcsolatot a K. Bt.-vel és előadások tartásával segíti munkájukat, ezzel is korábbi életvitelének megváltoztatását kívánta igazolni.

II. r. vádlott személyi körülményei tekintetében tett előadást, érdemi nyilatkozatában megbánásának adott hangot.

Az ügyészi fellebbezés részben alapos.

A másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletet a Be. 348. § (1) bekezdés alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek eredményeként azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a részletes, minden körülményre kiterjedő bizonyítási eljárást - 1. sz. tanú tanúkénti kihallgatása kivételével - a perrendi szabályok szerint, az eljárási szabályokat betartva, kellő alapossgal és körültekintéssel folytatta le.

A Be. 75. § (1) bekezdésben megfogalmazott ügyfelderítési kötelezettségnek eleget tett, kihallgatta mindazokat a tanúkat, akik vallomása releváns információt tartalmazott, illetve tárgyalás anyagává tette mindazokat az okiratokat, melyek a tényállás megállapítása szempontjából jelentőséggel bírtak. A tárgyaláson meghallgatta az ügyben szakvéleményt készítő 1.sz. tanút és 2.sz.tanút, a szakértői véleményeket is figyelembe vette.

3. és 4. számú tanú esetében a Be. 82. § (4) bekezdés rendelkezéseit helyesen alkalmazta, e tanúk kihallgatásakor a korábbi, gyanúsítottai vallomásuk ismertetése megfelelt a Be. 296. § (4) bekezdésben foglaltaknak. 5.sz. tanú esetében pedig a Be. 82. § (3) bekezdés alapján törvényesen állapította meg, hogy a vallomástételt jogosan tagadta meg.

A bizonyítási eljárás lefolytatása körében az ítélet tábla nem értett egyet 1.sz. tanú tanúként történő kihallgatásával.

1. sz. tanút a nyomozó hatóság 2010. november 23. és 24. napján (nyomozati iratok 331-337. oldal) kelt határozataival rendelte ki szakvélemény készítésére.

Szakértőként történő bevonása megfelelt a Be. 102. § (1) bekezdésben foglaltaknak, ugyanis abban az esetben, ha nincs megfelelő igazságügyi szakértő, e feladat ellátására szakértelemmel rendelkező más természetes személy (eseti szakértő) is igénybe vehető.

1. sz. tanút a nyomozás során az eljárási törvény rendelkezéseinek betartásával járt el eseti szakértőként, a vélemény beszerzése a Be. 99. § (1) bekezdésben foglalt különleges szakértelemre tekintettel szükségszerű és indokolt is volt.

Az eseti szakértő jogaira és kötelezettségeire az igazságügyi szakértőkre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni. Az eljárás bírósági szakaszában az eseti szakértőt nem tanúként kell kihallgatni, hanem szakértőként és a Be. 110. § (1) bekezdés szabályozásának megfelelően őt szakértőként történő meghallgatása előtt a hamis szakvéleményadás következményeire kell figyelmeztetni.

Ez az eljárási szabálysértés azonban lényeges hatással nem volt az eljárás lefolytatására, a bűnösség megállapítására, a cselekmény minősítésére, illetve a joghátrány alkalmazására, ezért a Be. 375. § (1) bekezdés alapján nem vezethetett az ítélet hatályon kívül helyezéséhez.

Az elsőfokú bíróságnak a szükséges és lehetséges körben lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként feltárt bizonyítékok értékelésével megállapított tényállása alapvetően helytálló.

Az ítélet a Be. 351. § (2) bekezdés c.) pont alapján viszont kisebb részben megalapozatlan, mert a személyi körülmények körében megállapított tények és a történeti tényállás iratellenes. Ezt a másodfokú bíróság a Be. 352. § (1) bekezdés a.) pont értelmében az iratok tartalma alapján történt helyesbítéssel orvosolta.

Az ítélet 4-5. oldalán a személyi részt akként, hogy

- I. r. vádlott egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik saját háztartásában. Havi bruttó jövedelme 430.000,- forint, a közeljövőben csoportvezetői kinevezése várható. Felesége gyeden van, havi jövedelme 380.000,- forint, mely 2013. májustól netto 94.000,- forintra fog csökkenni.

- II. r. vádlott közmunkásként dolgozik, de brigádvezetői megbízása megszűnt. Felesége havi jövedelme nettó 16.000,- forint és a családi pótlék.

(másodfokú iratok 3.Bf.292/2012/9. számú jegyzőkönyv 3. oldal)

A másodfokú bíróság a történeti tényállást az ítélet 6. oldal utolsó előtti bekezdés utolsó mondatában akként pontosítja, hogy I. r. vádlott vizeletének toxikológiai vizsgálata során ... mutattak ki 526,9 ng/ml koncentrációban (nyomozati iratok 329. oldal).

A fenti változtatásokkal a tényállás a Be. 351. § (2) bekezdésben felsorolt hibáktól és hiányosságoktól mentessé vált, ezért a Be. 352. § (2) bekezdés alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

Az ítélet indokolása (III. rész) a Be. 258. § (3) bekezdés d.) pont alapján részletesen és iratszerűen tartalmazza a bizonyítékok számbavételét. Az elsőfokú bíróság az ítélet IV. részében a rendelkezésre álló bizonyítékokat a Be. 78. § (3) bekezdésében írtaknak megfelelően, egyenként és összességében értékelte is. Meggyőző érveléssel, kimerítő alapossggal számot adott arról, hogy a tényállást mely bizonyítékok alapján állapította meg. A tényállás a bizonyítékok perrendi szabályoknak megfelelő, logikus és ésszerű mérlegelésén alapul.

A terjesztői típusú elkövetési magatartás körében kifejtett érveléssel a másodfokú bíróság is egyetértett.

A kábítószer termesztését mindkét vádlott beismerte, ez a vallomásuk összhangban állt a házkutatásról készült jegyzőkönyv tartalmával, a fényképfelvételekkel, valamint a szakértői véleményekben foglaltakkal.

I. r. vádlott az eljárás során nem vitatta, hogy kábítószerért értékesített 3. és 4. sz. tanúnak. Ezen előadását a tanúk vallomása is megerősítette, akik szavahihetősége nem kérdőjeleződött meg, lényegben önmagukat is terhelően a vádlottal egyezően nyilatkoztak a megszerzett kábítószer mennyiségéről és áráról.

II. r. vádlott esetében - tagadó vallomásával szemben - 4. sz. tanú következetes, egybehangzó, terhelő vallomása alapján ítéleti bizonyossággal megállapítható, hogy kábítószerért mikor, milyen mennyiségben és áron adott el.

A kábítószer fogyasztása tekintetében I. r. vádlott mind a nyomozás során, mind a bírósági tárgyaláson beismerő vallomást tett. Ezt az egyéb bizonyítékok is alátámasztották, II.r. vádlott vallomása, aki elmondása szerint látta, amikor I.r. vádlott marihuánát szívott; illetve 3. sz. tanúnak a közös fogyasztásról tett nyilatkozata; valamint az igazságügyi toxikológiai vélemény, amely szerint I.r. vádlott vizeletében kimutatható anyag cannabis fogyasztását igazolja. Így a beismerő vallomás elfogadásához kétség nem fért.

I. r. vádlott fogyasztói típusú magatartása esetében a megszerzett mennyiség meghatározása is helytálló, megfelel a Fővárosi Ítéltábla 1/2004. (VI. 16.) kollégiumi állásfoglalás iránymutatásának.

Az elsőfokú bíróság a tényállás alapján okszerűen vont következtetést I. r. és II. r. vádlottak bűnösségére.

A cselekmények minősítése is megfelel az anyagi jogszabálynak. A törvényszék helyesen alkalmazta az 1/2007. Büntető jogegységi határozatban és a Bkv. 57. számú kollégiumi véleményben foglaltakat.

A Btk. 282/A. § (1) bekezdésbe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő magatartással összefüggésben kifejtett jogi érvelése helytálló. A kábítószerrel kereskedelem tágabb körű, mint a kábítószer forgalomba hozatala. Magában foglal bármilyen tevékenységet, amely elősegíti a kábítószer eljuttatását a viszonteladóhoz, illetve a fogyasztóhoz, így pl. a kábítószer megszerzését, csomagolását, tárolását, szállítását, elosztását.

A jogi indokolás annyiban szorul pontosításra, hogy amennyiben az elbírálás a növényegyedek száma alapján történik, a lefoglalt növényben aktuálisan jelenlévő THC mennyiség irreleváns, a hatóanyag tartalom ebben az esetben a büntetés kiszabása körében sem bír jelentőséggel.

Az ítéltábla e körben hivatkozik a Btké-t módosító 1998. évi LXXXVII. törvény indokolásában megfogalmazottakra: „...kannabisz növény esetében felmerül a társadalomra veszélyességnek a növényegyedek számához való viszonyítása. A társadalomra veszélyesség kérdése ebben a körben némileg azért merül fel másként, mert a kannabisz növény fejlődési szakaszaihoz különböző hatóanyag

tartalom elérése párosul. A törvény ezt a helyzetet is értékeli, és meghatározott számú növényegyedek termesztéséhez köti a tényállás szerinti differenciálást. Ez azt is jelenti, hogy e körben a tiszta hatóanyag-tartalomnak már nem jut szerep, hanem pusztán a növényegyedek száma az, ami a cezúrát meghúzza. A törvény - miután a növény fejlődési szakaszaival egyidejű tiszta hatóanyag-tartalom változását normatív eszközökkel behatárolni nem lehet - annak a potenciális lehetőségnek tulajdonít társadalomra veszélyességet, amit a növényegyed fejlődésével együttjáró tiszta hatóanyag-tartalom növekedése jelent."

Az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabási körülményeket helyesen ismerte fel és megfelelő súllyal értékelte.

Alaptalan az ügyészi fellebbezésben foglalt hivatkozás, mely szerint II. r. vádlott esetében értékelés nélkül maradt, hogy a vele közös háztartásban élő két kiskorú hozzátartozója közvetlen környezetében végezte a tevékenységet, egyikük - 6.sz. tanú - erről tudomást is szerzett és a tanú ezáltal került kapcsolatba a kábítószerrel.

A büntetés kiszabása körében értékelhető körülményeket a tényállással összhangban kell megállapítani. Azt a tényt, hogy II. r. vádlott családtagjai közül kiskorú nevelt lánya észlelte a kábítószer termesztését és a vádlott magatartása folytán került kapcsolatba a marihuánával, a vádirat és az ítélet történeti tényállása sem tartalmazza. A bizonyítási eljárás során felmerült adatoknak megállapított tényállás hiányában súlyosító körülményként történő értékelése nem lehetséges.

A kiszabott szabadságvesztés büntetés mértéke törvényes, alkalmas és elégséges ahhoz, hogy I. r. és II. r. vádlottakkal szemben a büntetési célt - az egyéni és általános megelőzés követelményét - elérje és érvényre juttassa.

A cselekmény tárgyi súlyának megítélésénél el nem mellőzhető jelentőséggel bír a kábítószer mennyisége. Ez a vádlottak által megvalósított terjesztői típusú magatartás esetében a súlyosabb minősítést megalapozó jelentős mennyiség alsó határának mindössze 1.72-szerese, a fogyasztói típusú magatartás esetében csekély mennyiségű. Erre tekintettel megállapítható, hogy a megvalósított cselekmények - a gyakorlatban többször előfordult többbezerszeres mennyiségekhez képest - nem kirívóan társadalomra veszélyesek és ezt a körülményt a büntetés kiszabása körében is érvényre kell juttatni a büntetés mértékének meghatározásakor.

I. r. és II. r. vádlottak büntetlen előéletűek, más eljárás nem indult ellenük, a tényállásban megállapított magatartásból sem mutatkozik a személyiségükben rejlő alanyi társadalomra veszélyesség kimagasló foka, mely indokolná a kiszabott büntetés súlyosítását.

A szabadságvesztés büntetés tartama megfelel a törvényi rendelkezéseknek, a büntetéskiszabási elveknek és követelményeknek. A büntetési célok eléréséhez a

másodfokú bíróság álláspontja szerint hosszabb tartamú börtönbüntetés kiszabása nem szükséges.

A szabadságvesztés végrehajtásnak felfüggesztése nem kerülhet ellentétbe az általános megelőzés követelményével. Fokozottan érvényesül azonban a speciális prevenció, ugyanis a Btk. 89. § (1) bekezdés értelmében a büntetés végrehajtásának felfüggesztésére különösen az elkövető személyi körülményeire figyelemmel kerülhet sor, ha alaposan feltehető, hogy a büntetés célja annak végrehajtása nélkül is elérhető.

I. r. és II. r. vádlottaknak a jelen eljárás tárgyát képező esemény utáni életvitelük, rendezett családi körülményeik arra engednek következtetni, hogy a jövőben törvénytisztelő életmódot kívánnak folytatni. A másodfokú eljárásban is megbánó magatartást tanúsítottak és a közvetlenség folytán észlelhető volt, hogy már azon tényből adódóan, hogy közel két és fél éve állnak büntető eljárás hatálya alatt, szembesültek magatartásuk helytelenségével és következményeivel.

Ezért az ítélőtábla a börtönbüntetés végrehajtása felfüggesztésének mellőzését sem látta indokoltnak.

Az elsőfokú bíróság a felfüggesztés próbaidejét a Bkv. 55. számú kollégiumi véleményben foglalt iránymutatás helyes alkalmazásával, egyéniesítve, megfelelő időtartamban határozta meg.

A másodfokú bíróság I. r. vádlott korábbi, kifogásolható életvezetése miatt a pártfogó felügyelet elrendelésével egyetértett.

A törvényszék az intézkedés szempontjából jelentős tényeket a büntetőeljárás során felderítette, azonban az ügydöntő határozatában nem megfelelően értékelte. A magatartási szabályok meghatározásánál ugyanis figyelemmel kell lenni az elkövető által megvalósított cselekményre, valamint személyére is.

Nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy a büntetések és intézkedések végrehajtásáról szóló 1979. évi 11. tvr. 96. § minden pártfogolt számára előírja, hogy köteles

- a pártfogó felügyeletet elrendelő határozat jogerőre emelkedése után az állandó lakóhelye szerint illetékes rendőrkapitányságon és a pártfogó felügyelőnél jelentkezni;
- ha munkaképes - a jogszabályban meghatározott kivétellel, a lehetőségekhez képest - munkaviszonyba állni, vagy egyéb kereső foglalkozást folytatni;
- a munkahelyének és a lakóhelyének megváltoztatására irányuló szándékát a pártfogó felügyelőnek előzetesen bejelenteni;
- a pártfogó felügyelőnek a magatartási szabályok megtartására és ellenőrzésére vonatkozó rendelkezéseit teljesíteni;

- a pártfogó felügyelet tartama alatt a pártfogó felügyeletet elrendelő határozatot magánál tartani, és ha a rendőrség igazoltatja, a határozatot a személyazonosító igazolvánnyal együtt bemutatni.

Ezen felül kizárólag a pártfogolt ellenőrzését, irányítását, a társadalomba való beilleszkedését elősegítő magatartási szabályok lehet előírni, de ez nem jelenthet ezzel a céllal összeegyeztethetetlen beavatkozást a pártfogolt magánéletébe.

I. r. vádlott kábítószerrel kizárólag közvetlen munkatársainak értékesített, a marihuánát a munkahelyen vagy II.r. vádlott gödi házában közelében adta át a vásárlóknak. Semmilyen adat nem merült fel a tekintetben, hogy a kábítószer fogyasztása vagy az azzal való kereskedés meghatározott közterületekhez vagy más helyekhez - nevezetesen szórakozóhelyekhez - lett volna köthető. Az elsőfokú bíróság által előírt magatartási szabály, miszerint nem látogathatja Budapest és Pest Megye szórakozóhelyeit, a bűncselekményhez nem kapcsolódó olyan hátrány, mely túlmutat az elérni kívánt célon.

A K. Bt.-vel I. r. vádlott az elsőfokú ítélet kihirdetését követően már felvette a kapcsolatot és 2012. november 03. és 2013. március 01. napja közötti időben 8 alkalommal vett részt csoportos foglalkozáson, melyeken megosztotta a saját élményeit, megbánó magatartásával kapcsolatos érzéseit és hozzájárult a megelőző-felvilágosító szolgáltatás eredményességéhez. A Btk. 283. § szempontjából büntethetőséget megszüntető okként figyelembe vehető elterelés időtartama is hat hónap. A pártfogó felügyelet 5 éves időtartamára a drogprevenciós programba történő bekapcsolódás kötelező magatartási szabályként történő előírása - melynek megszegése a felfüggesztett büntetés végrehajtása elrendelését vonhatja maga után - szükségtelen, s egyben azt jelentené, hogy a vádlott büntetett előéletét olyan körben propagálja, mely személyiségi jogait alapvetően sértené. Az Alaptörvényben, Alkotmányban, európai uniós szerződésekben vállalt emberi jogokat sértő szabályt a bíróság nem írhat elő. Természetesen a vádlott a K. Bt.-vel vagy más, ilyen jellegű szervezettel való kapcsolattartást saját elhatározásából ezután is folytathatja.

Mindezekre tekintettel az ítélőtábla a pártfogó felügyelet mellett előírt valamennyi külön magatartási szabály megállapítását mellőzte.

Az elsőfokú bíróság I. r. vádlottal szemben törvényesen szabott ki pénzbüntetést, azonban a napi tétel számát a Btk. 51. § (3) bekezdésben meghatározott felső határhoz közelítve, eltúlzott mértékben állapította meg. Ezt a másodfokú bíróság - a napi tétel összegének érintetlenül hagyása mellett - 300 napi tételre enyhítette, így a kiszabott pénzbüntetés összege 3.000.000,- forint.

A vagyonelkobzás elrendelése érdekében bejelentett ügyészi fellebbezés alapos.

A Btk. 77/B. § (1) bekezdés a.) pontja értelmében ugyanis a vagyonekhozást el kell rendelni a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyona, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett.

Ha a bűncselekményt többen követték el, külön kell vizsgálni minden elkövetőnél a vagyonekhozás alkalmazásának lehetőségét és annak mértékét. Az irányadó tényállás alapján mindkét vádlott esetében a kábítószer értékesítéséből, illetve II. r. vádlott esetében a kábítószer termesztése céljából kiadott lakrész bérleti díjából származó bevétel a bűncselekmény elkövetéséből származó vagyon, mely vagyonekhozás alá esik.

Az értékesítésből származó jövedelem a legkedvezőbb módon történő számítással I. r. vádlott esetében (3 alkalom x 3 gramm x 1.500.- forint és 80 gramm x 1.600.- forint) 141.500.- forint, míg II. r. vádlottnál (30 gramm x 1.500.- forint) 45.000.- forint, míg a bérbeadásból származó jövedelem 11 hónappal számolva (11 x 120.000.- forint) pedig 1.320.000.- forint. Az 1/2008. Büntető jogegységi határozat értelmében a vagyonekhozás mértéke nem csökkenthető a kábítószer megszerzésével összefüggő kiadásokkal, ezért irreleváns, hogy a vádlottak milyen összeget fektettek be a termesztésbe.

Az elsőfokú bíróság - a jogszabályi feltételek fennállása ellenére - vagyonekhozást nem rendelt el, ezt a másodfokú bíróság pótolta.

Az ítélet tábla a II. r. vádlott védője által a bűnügyi költség összegének mérséklése érdekében bejelentett fellebbezést nem találta alaposnak.

A felmerült bűnügyi költség nagy része szakértői díj. A szakértők bevonására indokoltan került sor, ezek nem tekinthetők szükségtelen bizonyításnak.

A bíróság a vádlott bűnösségét olyan bűncselekményben állapította meg, amelynek büntetési tétele öt évtől húsz évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztés. E cselekmény tárgyi súlyához képest sem tekinthető a bűnügyi költség aránytalannak, ezért az ítélet tábla nem látott indokot a Be. 338. § (4) bekezdés alapján a bűnügyi költség egy részének megfizetése alóli mentesítésre.

A vádlott vagyoni helyzete és körülményei a bűnügyi költség viselése kapcsán nem vehetők figyelembe, e körülmény nem ok az elsőfokú döntés megváltoztatására.

A bűnügyi költség megfizetésére részletfizetés a Be. 593. § (1) bekezdés értelmében a bírósági végrehajtó által foganatosított foglalás után engedélyezhető, ha a foglalási jegyzőkönyvet a végrehajtó a bírósághoz beterjesztette.

Fenti indokokra figyelemmel az ítélet tábla - a Be. 361. § (1) bekezdés szerint nyilvános ülésen eljárva - a Be. 370. § alkalmazásával a Be. 372. § (1) bekezdés alapján az elsőfokú bíróság ítéletét I. r. vádlottal szemben megváltoztatta. E vádlottra az ítélet egyéb, törvénynek megfelelő rendelkezéseit; míg II. r. vádlottra az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére a Be. 338. § (1) bekezdés alapján kötelezte II. r. vádlottat.

A Fővárosi Ítéltábla ítélete elleni fellebbezést a Be. 386. § (1) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2013. év április hó 03. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

Dr. Sárecz Szabina Martina s.k.
előadó bíró

Dr. Sebe Mária s.k.
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 2012. június 26. napján kelt **18.B.79/2011/27.** számú ítélete I. r. és II. r. **vádlottakkal** szemben a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **3.Bf.292/2012/9.** számú ítéletében foglalt változtatásokkal **2013. év április hó 03. napján jogerős és fel nem függesztett részében végrehajtható.**

Budapest, 2013. év április hó 03. napján

. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

bírósági ügyintéző